

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • 156 [2572]. СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 1978 року. • Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ПО СТОРІНКАХ «ВІДРОДЖЕННЯ»

Виставку «Подвиг партії — подвиг народу» за книгою товариша Л. І. Брежнєва «Відродження» відкрито в Запорізькому обласному краєзнавчому музеї. Понад триста експонатів — оригінали документів, фотографії, особисті речі героїв тверу передають атмосферу незабутніх днів відбудови зруйнованого війною Придніпров'я.

Місто, що лежить у руїнах без води, тепла, електрики, — таким побачив Запоріжжя в перший післявоєнний рік Леонід Ілліч Брежнєв. Експонати, присвячені відновленню Дніпрогесу й «Запоріжсталі», показують братерську допомогу всієї країни, яскраві прояви дружби народів. У «Блакитках», які випускала візна редакція «Правди» на Дніпробуді, відтворено ударні діла спінів багатьох народів нашої багатонаціональної Батьківщини — росіянина Петра Жиделева, українця Федора Шевченка, узбека Імана Бекмуратова, казаха Абдурахмана Дадабаєва та інших. Спеціальні розділи розповідають про героїв книги «Відродження».

З великим інтересом і увагою знайомляться відвідувачі з відтворенням на виставці інтер'єром кутка кабінету товариша Л. І. Брежнєва, який працював у ті роки першим секретарем Запорізького обкому партії.

Першими відвідувачами виставки стали делегати обласної партійної конференції.

Будівельникам, монтажникам, проектувальникам, експлуатаційникам, партійним, профспілковим і комсомольським організаціям, всім учасникам будівництва залізничної лінії Долинська—Помічна

Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів Української СРСР сердечно поздравляють вас з великою трудовою перемогою — завершенням будівництва і здачею в експлуатацію залізничної лінії Долинська—Помічна. Ця лінія має важливе значення для поліпшення транспортно-економічних зв'язків півдня республіки, вона найкоротшим шляхом з'єднує Криворіжжя і Придніпров'я з іншими промисловими районами України і чорноморськими портами.

Спорудження в стріслі строки нової, оснащеної сучасною технікою залізничної лінії завдовжки 133 кілометри, стало можливим завдяки широкому розмаху соціалістичного змагання, самовідданої творчій праці робітників, інженерів і техніків трестів «Південзахідтрансбуд», «Одестрансбуд», «Південбудмеханізація», «Мостобуд» № 1 та інших спеціалізованих будівельних і проектних організацій, залізничників Одесько-Кишинівської магістра-

лі. Велику організаторську роботу по забезпеченню своєчасного введення лінії в експлуатацію провели партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації Кіровоградської області.

ЦК Компартії України і Рада Міністрів республіки висловлюють впевненість у тому, що залізничники Одесько-Кишинівської магістралі забезпечать успішне

освоєння введеної в дію лінії, а будівельники і монтажники і надалі добиватимуться скорочення строків, підвищення якості будівництва і реконструкції транспортних об'єктів.

Бажаємо вам, дорогі товариші, нових трудових успіхів у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС, завдань десятої п'ятирічки, доброго здоров'я і особистого щастя!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ДОЛИНСЬКА—ПОМІЧНА: ФІНІШ!

„Малому БАМу“ — велике життя!

«Керуючись вказівками товариша Л. І. Брежнєва, висловленими на XVIII з'їзді ВЛКСМ, всемірно посилювати шефство комсомолу над спорудженням і реконструкцією найважливіших народногосподарських об'єктів».

(З резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ).

НА РУКАВАХ курток будівельників залізничної Долинська — Помічна — емблема з написом «БАМ». Це не дашна вередливий моді, не той випадок, коли на сумках, на футболках малюють що завгодно, аби виглядати екстраординарним, аби чимось відрізнитися від подібних до себе. Ні, цим юнакам і дівчатам не потрібно ніяких розвізнавальних знаків, бо нове слово «малобамівець» по праву зайняло своє місце у словнику десятої п'ятирічки, а тому не потребує коментарів. Коротке й дзвінке слово «БАМ» на емблемі є скоріше символом причетності до однієї з найславніших подій в історії комсомолу Кіровоградщини. А це — символом духовної близькості з тими, хто розбудив колись глуху сибірську тайгу, дає їй нове життя.

можна написати цілу книгу. Ось тільки як розказати про небуденність буднів, про велике в малих справах. Малі — не тому, що вони були звичайними для будівельників. Звичайним був і

ТОЙ ПЕРШИЙ ДЕНЬ

Стояла морозна, незвична для останніх зим погода. А в Долинській, що розташована на відкритій, рівній місцевості, ще її вітерець добряче припікав. За таких обставин воно краще було б де-небудь у затішку. І в цей час, 4 січня 1976 року, з Києва прибув великий потяг, усього чотири спеціальних вагони. Приїхало дванадцять чоловік, тих, кому судилося стати першопрохідцями. Серед них був і Олександр Курганський, виконроб будівельного управління № 146 тресту «Південзахідтрансбуд».

пройшли перні 2,7 кілометра, — розповідав він потім нашому кореспондентові. — Важливо було з самого початку взяти високий темп». Високою трудовою напругою відзначились

І ДНІ НАСТУПНІ

«Бамівські» норми були законом для комсомольсько-молодіжної бригади monterів колії Петра Степанова. Норми, які хлопці встановили самі і невиконання яких абсолютно виключалося. Ніхто не робив скидок на примхи погоди і «сюрпризи» складної техніки. Полотно трохи нерівне, решітки не проходять у проїму коліс-уладача — вони стають монтажниками-верхолазами. Невчасно надійшли рейки зі шпалами — лишайються ще на годину-дві і все-таки виконують свою «бамівську» норму.

Робота кожної бригади пізнається по «почерку». «Почерк» monterів комсомольсько-молодіжного колективу комуніста Миколи Івановича Усачова можна охарактеризувати одним словом: якість.

Проте не однією лише надійністю визначається

якість роботи усачовців. Планові завдання бригада виконувала, як правило, на 200 процентів. Говорити, що цього вона досягла лише завдяки ентузіазмові, означало б применшити значення творчого підходу monterів до справи. Бригадний підряд — ось та основа, на якій ґрунтуються всі плани, задуми і результати колек-

тиву. Наприклад, обсяг усіх колійних робіт у районі станції Вороняровка на суму 300 тисяч карбованців бригада виконала на місяць раніше строку завдяки ефективному використанню зловисного методу.

Прогресивні методи праці, госпрозрахунок — цього досить, аби втиснутись у вузькі рамки строків будівництва? Живий усе-таки ентузіазм, що зігрівав серця будівельників Боярської вузькоколійки. Необхідно було за короткий час уривати об'їзну колію у

прогін Долинська — Кривий Ріг, щоб виконати роботи по розгалуженню колій на станції Тимкове. Початок не віщував нічого поганого. А потім, коли до кінця лишалось ще багато часу, раптом зламався бульдозер. Небо захмарилось, пішов мокрий сніг. Що ж люди? Комсомольсько-молодіжна бригада імені Корчагіна, інші бригади продовжували роботу. Микола Яровий, Петро Степанов, Леонід Воробйов... На відпочинок ніхто не йшов. П'ять з полови-

(Закінчення на 3-й стор.)

Уважно вдихається в цей знімок, що стане незабаром історичним документом. Об'єкти зафіксував на обличчях людей радість: ось вона, перемога! Перемога в боротьбі з морозами, зі спекою, з часом і з утомлюючими роками будівництва «малого БАМу» — залізничної Долинська—Помічна — були сповнені романтикою буднів, непомітними для самих будівельників подвигами.

ДОВІР'Я НАРОДУ — ВИСОКА ЧЕСТЬ

Починається висування кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

У виборчій кампанії настав важливий і відповідальний етап: 27 грудня в країні почалося висування кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

Вибори в Країні Рад — яскраве свідчення перезаг соціалістичної демократії, які дістали відображення в новому Законі про вибори до Верховної Ради СРСР. Кращі, найавторитетніші представники робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції висувають виборчі кандидатами в народні депутати. Першими на зборах у трудових колективах вони називають імена керівників Комуністичної партії і Радянської держави.

З піднесеним настроєм прийшли на збори робітники, інженерно-технічні працівники і службовці заводу лінійно-аналітичних машин — передового підприємства столиці.

На трибуні — секретар парткому підприємства В. В. Хованський. Він сказав:

— Депутатами найвищого законодавчого органу держави обираються кращі люди країни, ті, хто завжди і в усьому служить народові, для кого це стало найвищим смислом життя. Я пропоную висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по нашому Бауманському виборчому округу продажувача великої лентинської справи, видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР товариша Леоніда Ілліча Брежнєва.

Бурхливими, довго не стихаючими оплесками, стоячи зустріли учасники зборів цю пропозицію.

Промовець докладно розповів про життєвий шлях товариша Л. І. Брежнєва.

Одностайно приймається постановою висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу № 3 м. Москви по виборах до Ради Союзу від робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Московського заводу лінійно-аналітичних машин **БРЕЖНЄВА Леоніда Ілліча**, генерального члена Політбюро ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР.

Відбулися збори колективу Московського вищого технічного училища імені М. Е. Баумана.

Слово — завідувачу кафедрою, професорці Ю. М. Смирнєву.

— Радянські люди, — сказав він, — пишуться успіхами, досягнутими нашою Батьківщиною на всіх ділянках комуністичного будівництва, і по праву зв'язують їх з цілеспрямованою плодотворною діяльністю Комуністичної партії, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК на чолі з вірним і непохитним продвозувачем справи великого Леніна, видатним політичним діячем сучасності товаришем Л. І. Брежнєвим.

Від імені колективу МВТУ промовець запропонував висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу міста Москви Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР товариша Леоніда Ілліча Брежнєва.

Збори одностайно постановили висунути **Леоніда Ілліча Брежнєва** кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу № 3 міста Москви.

Товариша Л. І. Брежнєва одностайно висунули кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу міста Москви також учасники зборів, які відбулися в Московському швейному виробничому об'єднанні «Большевичка», у Всесоюзному елаптротехнічному інституті імені В. І. Леніна.

На одному з найстаріших підприємств країни — комбінаті «Трехгорная мануфактура» імені Ф. Е. Дзержинського відбулися загальні збори робітників, інженерно-технічних працівників і службовців цього підприємства, присвячені висуненню кандидата в депутати Верховної Ради СРСР.

Прядильниця, Герой Соціалістичної праці В. А. Погибелєва запропонувала від імені колективу комбінату висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Московському міському виборчому округу № 1 по виборах до Ради Національностей від РРФСР члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна.

Охарактеризувавши політичну і державну діяльність О. М. Косигіна, вірного сина Ленінської партії, визначного діяча партії і держави, В. А. Погибелєва підкреслила, що О. М. Косигін віддає і віддає свої сили і багатющій досвід служінню справі комуністичного будівництва, проведеному в життя лінії партії на дальший розвиток народного господарства, зміцнення миру та безпеки нашої Батьківщини, щастя і процвітання радянських людей. Ми знаємо, сказала вона, Олексія Миколайовича як людину, яка дуже багато уваги приділяє розвитку і реконструкції підприємства Москви, перетворенню нашої столиці в зразкове комуністичне місто. Видати заслуги О. М. Косигіна перед Комуністичною партією і Радянською Державою відзначені двома Золотими медалями Героя Соціалістичної Праці.

Москвичі не раз виявляли довіря товаришам О. М. Косигіну, обираючи його депутатом Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР. Він з честю виправдував виявлене йому високе довіря.

Промовець звернувся до учасників зборів з проханням підтримати пропозицію про висунення Олексія Миколайовича Косигіна кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

Учасники зборів одностайно постановили висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Московському міському виборчому округу № 1 по виборах до Ради Національностей від РРФСР **Олексія Миколайовича КОСИГІНА**.

На зборах трудящих, які відбулися в Москві, були висунуті кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Перовському виборчому округу міста Москви по виборах до Ради Союзу член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар Московського міського комітету партії **Віктор Васильович ГРИШИН**; кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Кунцевському виборчому округу міста Москви по виборах до Ради Союзу член Політбюро ЦК КПРС, Міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу **Дмитро Федорович УСТИНОВ**; по інших округах — бригадир комплексної бригади БУ-111 управління «Зеленоградбуд», Герой Соціалістичної Праці **Микола Анатолійович ЗЛОБІН**; Президент Академії наук СРСР **Анатолій Петрович АЛЕКСАНДРОВ**.

У Московській області кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Ступінському виборчому округу було висунуто члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Комітету Державної безпеки СРСР **Юрія Володимировича АНДРОПОВА**; по інших округах — сталевара заводу «Електросталь», лауреата Державної премії СРСР **Анатолія Романовича КОРОТЕНЬКОВА**, ткалю Мюніського камвольного комбінату **Клавдію Платонівну ДВОРЯНИНОВУ**, бригадира розточувальників Кисломенського заводу важкого верстатобудування **Валерія Павловича ЗАЙЦЕВА**.

Кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Кіровському

виборчому округу міста Ленінграда висунутий член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС **Михайло Андрійович СУСПОВ**, кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Московському виборчому округу Ленінграда — член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар Ленінградського обкому партії **Григорій Васильович РОМАНОВ**, по інших округах: інструктор виробничого назначення — наставник СМПУ № 90, Герой Соціалістичної праці **Борис Олександрович ЖУРАВЛІОВ**, швачка об'єднання «Большевичка» **Зоя Петрівна САМОЛЬТОВА**, намстувальниця заводу «Мезон» науково-виробничого об'єднання «Позитрон» **Надія Тимофіївна МАКСИМОВА**.

Член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС **Андрій Павлович КИРИЛЕНКО** висунутий кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Чкаловському виборчому округу в Свердловській області. Кандидатом у депутати трудячої області назвали також Генерального директора виробничого об'єднання «Уралмаш» **Євгена Андрійовича ВАРНАЧОВА**.

Кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Київському Ленінському виборчому округу висунутий член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК компартії України **Володимир Васильович ЩЕРБИЦЬКИЙ**.

Серед кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР, названих трудящими України, — оператор стана гарячої пркатки Дніпродзеського металургійного заводу імені Ф. Е. Дзержинського **Володимир Харитонович СОКОЛ**, бригадир гірників шахтоуправління імені Космонавтів об'єднання «Донбасантрацит» **Григорій Іванович МОЦАК**, помічник майстра придільного цеху Одеської фабрики технічних тканин **Тамара Семенівна ДУДИК**, токарь Харківського тракторного заводу імені С. Орджонікідзе **Федір Дмитрович КАСЬЯНЕНКО**.

Кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Мінському міському другому виборчому округу висунутий член Політбюро ЦК КПРС, Міністр закордонних справ СРСР **Андрій Андрійович ГРОМІКО**. Кандидатами в депутати в Білорусії названі також слюсар-інструментальник Мінського радіозаводу імені 50-річчя Компартії Білорусії виробничого об'єднання «Горизонт» **Микола Якович БАРКІН**, токарь Гомельського верстатобудівного заводу імені С. М. Кірова **Володимир Леонідович ШВАРОВ**.

В Узбецькій РСР кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР стали члени Ташкентського текстильного комбінату **Дільбара Баратівна КУЛЬМАТОВА**, водій базовозбиральних машин радгоспу «Малік» **Сирдар'їнського району Тухтахон Базарівна КИРГІЗБАЄВА**, голова правління колгоспу імені Крупської Амудар'їнського району Каракалпацької АРСР **Аїм КАМАЛОВА**.

У Казахстані кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по Алма-Атинському — Ленінському виборчому округу по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР висунутий член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Казахстану **Дінмухамед Ахмедович КУНАЄВ**.

Кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР трудящі Казахстану назвали також закріпленню виробничого взуттєвого об'єднання «Джетису» **Тамару Михайлівну ЛЕСОГОРОВУ**, старшого чабана радгоспу «Далакайнарський» **Жараса Молдабєковича ОСПАНБЕКОВА**, завантажувача металургійного цеху Балхашського гірничо-металургійного комбінату імені 50-річчя Жовтневої революції **Жолдасия ОСПАНОВА**.

На передвиборних зборах у Грузинській РСР кандидатами до найвищого

державного органу влади висунути сталевар Руставського металургійного заводу **Отар Олександрович ЛОМІДЗЕ**, бригадир стерильної Тбіліського заводу «Центроліт» **Георгій Миколайович КУРТАНІДЗЕ**; в Азербайджанській РСР — керівник бурозної бригади морського управління бурових робіт **Ісрафіл Самі огли ГУСЕИНОВ**, бригадир фрезерувальників Кишиньського машинобудівного заводу **Оттаві Алєксандрович БАГРОВ**, механік водій бавовнозбиральної машини колгоспу «Комунізм» Бардинського району **Тарлан Гасан кизи МУСАЄВА**; у Литовській РСР — радіомонтажниця вільнюського заводу радіокомпонентів **Іоана Антанівна КЛІМАВІЧЕНЕ**, машиніст-бульдозерист Шілітського меліоративного БМУ **Владас Владович ШІМКУС**.

Кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Кишиньському Ленінському виборчому округу висунутий член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС **Іоанніс Усїнович ЧЕРНЕНКО**. Серед кандидатів до Верховної Ради СРСР, названих трудящими Молдавії, — бригадир комплексної бригади арматурників Кишиньського заводу залізобетонних виробів і великопанельного домобудування № 4 **Віра Ієтрівна БУІА**, керівник бригади об'єднання механізації і електрифікації сільськогосподарського виробництва **Чадир Лунзької районної ради колгоспів Сазелій Михайлович ПАРМАКІЛІ**.

Кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР по Кіровському виборчому округу Латвійської РСР висунутий член Політбюро ЦК КПРС, голова комітету партійного контролю при ЦК КПРС **Арвід Янович ПЕЛЬШЕ**. Кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР названий також механік техніко-дослідного відділу Ризького заводу ВЕФ імені В. І. Леніна **Вольдемар Кристопович Крумінш**.

Трудящі Киргизької РСР на передвиборних зборах кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР назвали бригадира комплексної бригади ПМК № 29 тресту «Ошбуд» **Євгена Федоровича ЧЕРНИШОВА**, старшого чабана колгоспу «Росія» Кіровського району **Толобека АМАНБАЄВА**; у Таджикицькій РСР кандидатами в депутати найвищого державного органу влади висунути члени Ленінабадського шовківського комбінату **Махфірат ДОДНАЄВА**, тракторист колгоспу імені Леніна Ленінського району **Косім НУРОВ**; у Вірменській РСР кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР назвали президент Академії наук Вірменської РСР **Віктор Амазаспович АМБАРЦУМЯН**, бригадир тресту «Єрпрємбуд» **Гарнік Хачатурович МАНАСЯН**; у Туркменській РСР учасники зборів висунули кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР апаратника Чарджоуського суперфосфатного заводу імені В. І. Леніна **Парахата КУРБАНОВА**, бригадира комплексної комсомольсько-молодіжної бригади БМУ-1 управління «Гуркменцентротруд» **Кадир КАДІРОВА**, бригадира бавовницької бригади радгоспу «Каракумський канал» Каракумського району Марійської області **Реджепгелди БАЙРАМОВА**. Трудящі Естонської РСР назвали своїми кандидатами швачку-мотористку Таллінського виробничого швейного об'єднання імені В. Клементі **Ельві Іоханнесівну КООЛМЕЙСЕР**, майстра машинного доіння радгоспу «Вільянді» Вільяндіського району **Лейду Аугустівну ПЕЙПС**.

Повсюдно обрано представників на окружні передвиборні наради, яким доручено підтримати кандидатури, висунуті на зборах трудящих.

(ТАРС).

КАЛЕЙДОСКОП МОЛОДІЖНИХ НОВИН

МОЛОДІ — ПРО МОЛОДИХ

Почесними гостями Харківського ТЮГу в день прем'єри вистави «Початок фанфарного маршу» були трудівники машинобудівного заводу імені Дзер-

жинського, колишні вихованці трудової комуні, створеної тут А. С. Макаренком наприкінці 20-х років. П'єса місцевих авторів А. Беляцького і З. Сагалова, написана за мотивами творів видатного радянського педагога, повернула ветеранів до далеких днів юності, коли в трудовому колективі мужніли і гартувалися їхні характери.

Нова робота ТЮГу продожує героїко-патріотич-

ну тему про комсомол, почату виставою «Листи до друга», яку молоді артисти присвятили М. Островському. А тепер у дитячому театрі готуються до постановки нового твору — про самовіддану боротьбу молодих підпільників Харкова в роки Великої Вітчизняної війни. Він завершить своєрідну трилогію про комсомол.

(Кор. ТАРС).

Харків.

ПОЧАТОК РОБІТНИЧОЇ БІОГРАФІЇ

— Цей хлопчик гідний третього розряду, — сказав директор заводу «Чирчиксельмаш» В. Медведєв, котрий уважно спостерігав за учасниками конкурсу школярів на звання «Кращий молодий токарь», що пройшов на підприємстві.

Десятикласник Чирчицької школи № 6 Ренат Аметов, про якого йшла мова, не чув цих слів. Уся його увага була зосереджена на складній деталі, з якої треба швидко зняти зайві мікрони металу. Та ось верстат вимкнуто, і члени журі старанно вимірюють деталь. Точність обробки — висока.

Добре знання теоретичних основ професії токаря, слюсаря, фрезеруваль-

ника показали десятки юнаків і дічат із чирчицьких шкіл. Упевнено виконали вони й практичні завдання: вміло поводилися з верстатами та інструментами, грамотно читали креслення. Нагородою для багатьох учнів було персональне запрошення на роботу в заводський цех після закінчення школи.

(Кор. ТАРС).

Чирчик, Українська РСР.

НОВИНИ

КІНОЕКРАНА

«ЧОРНА БЕРЕЗА»

Таку назву має двосерійна кольорова широкоформатна стрічка білоруських кінематографістів, випуск якої присвячений 60-річчю утворення Білоруської РСР.

Назва фільму — символічна. Священна пам'ять історії і скорботна пам'ять живих про ті грізні роки воєнного лихоліття, які випали на долю нашої Батьківщини, не дають нам забувати, що являє собою фашизм.

В основу кінокартини покладено дійсні події. Прототипи героїв цієї праці були на заводах Мінська.

У центрі фільму — доля людей, яких жорстокий час війни кинув у горнило випробувань. Фільм про молодь 40-х років, це вона змогла пронести крізь страши випробування людську доброту, любов, вірність Батьківщині і після перемоги відродити з руїн міста і заводи.

Мужчинами, відданими, добримі бачимо ми молодого лейтенанта, тактика Андрія Хмару, маю, що врятувала йому життя, радистку Тоню, комісара партизанського загону Макара, що після війни став директором Мінського автозаводу.

Андрія війна наздогнала під Мінськом. Тепер у його житті найголовнішим стало — бити ворога, котрий ніс руйнування і сльози білоруській землі, спалював білі берези, незвані гостем увірвався в його життя, вбив його дружину і маленьку донечку.

Пораненого, контуженого, його рятує дівчина Надя. Вона доставляє Андрія в партизанський загін. Лікар Антоніна Іванівна зробила йому операцію, заплативши за це своїм життям і життям своєї дочки Олі.

Епізод розстрілу Антоніни Іванівни і її дочки не можна дивитися байдуже.

«Чорну березу» поставив режисер Віталій Четвериков.

У фільмі вражає самовідданість білоруської дівчини Наді. Вона, зрозумівши на війні силу людської єдності, змогла виховати трьох чужих дітей, не думаючи ні про нагороду, ні про благоденство свого вчинок.

Кілька слів про назву картини. Для нас образ білої берези — втілення чистоти, вірності, краси. Це образ Батьківщини. У кінострічці береза по'являється кілька разів: молода берізка, поранений стовбур з маленьким пагінцем, а наприкінці фільму ми бачимо старе дерево, розцвілене на три стволи. Це символ Білорусії, вона вистеляла у війну і продовжує жити.

М. ЛЮТАН, інженер широкоформатного кінотеатру «Комсомолец», м. Кіровоград.

Цей кабінет мало чим схожий на шкільний клас чи студентську аудиторію: вздовж стін стоять двочіпні системи автоматичної телефонної станції, навколо розвішано схеми, на столах лежать прилади, інструменти, блоки радіоапаратури... Справжня лабораторія.

— Добрий день! Перевіряю домашнє завдання...

Десять років минуло відтоді, як Людмила Панасівна Останіко ось так, як оці учні, сиділа в цьому кабінеті-лабораторії Кіровоградського професійно-технічного училища зв'язку і ловила кожне слово свого вчителя — майстра виробничого навчання. А тепер вона сама майстер, керівник групи.

Людмилі Панасівні треба виправдати себе в очах учнів. А для цього мало бути просто людиною, котра лише добре володіє своєю технічною спеціальністю. Необхідно бути і педагогом, і товаришем, і порадицею для своїх вихованців.

До вступу в училище вони ще мало знайоми з роботою електромонтера телефонних станцій, більш конкретно знайомилися під час навчання, виробничої практики. Але керівник хоче, щоб учні взяли особливості своєї роботи значно раніше. І коли Людмила Панасівна бачить, що її вихованці безліч кольорових проводів не здається вже хаотичним сплетінням, що їм зрозумілі й клацання реле та крокових шукачів, — вона влаштовує екскурсію на телефонно-телеграфну станцію.

По закінченні училища зв'язку Людмила Панасівна чотири роки працювала на Кіровоградській ТТС, і хоча минуло вже шість років після роботи на станції, їй усе тут знайоме, а в майстерності вона може позмагатися навіть із

ністю, радіотехнікою. Тут вдосконалюються діючі моделі телефонно-телеграфних станцій, монтуються нові прилади, які допомагають у навчанні. Робота Людмили Панасівни в предметному гуртку — це також і велика виховна

ТОВАРИШ ПТУ

МАЙСТЕР, ПЕДАГОГ

досвідченими спеціалістами.

Серед тих, що працюють на ТТС, багато випускників Кіровоградського училища зв'язку.

Дружба між ними і майбутніми спеціалістами міцніє рік у рік. Частенько Людмила Панасівна приводить на ТТС своїх учнів — на практичні заняття. І вони з успіхом можуть замінити на простих операціях кваліфікованих спеціалістів. Робота з «живими» системами знайомиє їх з тонкощами своєї майбутньої професії. Після відвідань Кіровоградської телефонно-телеграфної станції юнаки і дівчата ще більше прагнуть до знань, і це примушує їх працювати самостійно, брати активну участь у гуртках, що є в кожній групі училища.

Людмила Панасівна теж веде предметний гурток у своїй групі. До нього вона залучає всіх, хто по-справжньому цікавиться своєю спеціальністю.

робота, їй майстер виробничого навчання приділяє велику увагу.

Є в групі Ігор Добринін. Із хлопців, яких називають «важкими». Але є у Ігори справжнє захоплення — радіотехніка. Тут і вирішила Людмила Панасівна спрямувати талант хлопця в потрібне русло, а разом — і зайняти його вільний час роботою в гуртку. Переконалася, такий підхід до людини діє значно краще, ніж постійна критика і висміювання...

Минше ще небагато часу, і учні, для яких тільки почалося друге шістріччя, залишать училище. І полетять, як завжди, до Людмили Панасівни листи з подяками. Дякуватимуть їй за науку та виховання і колишні учні, і керівництво підприємства, де вони працюватимуть. А це для майстра виробничого навчання, педагога — найвища нагорода за його труд.

В. БАБИЧ.

м. Кіровоград.

Сумська радіотехнічна школа ДТСААФ підготувала чимало кваліфікованих спеціалістів. Її випускники успішно виступають на республіканських і всесоюзних змаганнях з радіоспорту. Багатьом курсантам знання, здобуті в школі, допомогли успішно нести службу в армії. На знімку: курсанти на заняттях. Фото М. ГРИЦЕНКО.

„Малому БАМу“ — велике життя!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

на годину тривав поєдинок з підступною квітневою погодою, з утлюю. Все ж вони дійшли до світлофора. Ніякого методу не було. Лиш велика відповідальність і воля.

Магістраль стала школою мужності для сотень юнаків і дівчат.

Школою трудового гарту стала магістраль для студентів, які провели тут

ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

— Путищий народ ці студенти, — сказав виконроб будівельного управління № 144 тресту «Південзахідтрансбуд» Володимир Кузьмич Мікічуров. — То нічого, що з настанням літа доводиться дбати і про побут їхній, і про харчування (про дозволя вони й самі прекрасно потурбуються: концертні художньої самодіяльності, спортивні змагання). Приїжджають будзайогівці — робочої сили стає втричі більше. А нам, виконробам, це як повітря.

Не страшно, що у шляхобудуванні вони це новачки. Вірніше, були новачками. Головне — прагнення навчитися цієї справи. Його не бракувало.

Володимир Кузьмич та й усі «корінні» будівельники магістралі з особливою теплотою згадують будівельний загін «Прометей» Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування. Був період, коли 5—6 студентів виконували такий

обсяг робіт, який начебто під силу бригаді чоловіків у 20.

Ухали на ударну комсомольську будову хлопців, дівчат з близьких і віддалених міст і сіл області. Ухали

ЗА КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПУТІВКАМИ

У кабінеті першого секретаря Бобринецького райкому комсомолу Дмитра Замші задзвонив телефон.

— Загін добровольців? Так, приступаємо до формування. Що, за пару днів? Важкувато, але... Буде загін!

На тому кінци дрого повірили, бо вже давно переоналися, що на Бобринецький райком можна покластися. Справді, протягом двох днів загін у два десятки добровольців відбув до станції Осикувата.

Взагалі, бобринчани з повним правом можуть назвати магістраль своєю. Тут працювали будзайогівці сільськогосподарського технікуму, СПТУ № 2 Просто в поле до «малобамівців» виїжджали художні агібригади, райком постійно тримав під контролем побутове обслуговування будівельників. Ленції на різноманітні теми ввійшли в систему, до них звинили, як і до кінофільмів, що їх регулярно показували на імпровізованих кіномайданчиках. Що характерно: райком комсомолу тримав під контролем не тільки Бобринецьку діялку. Сферою його турботи стала чи не

половина залізничі.

А піонерами шефства над спорудженням магістралі стали, звичайно ж, комсомольці і молоді міста Долинської і Долинського району.

Добровольці були різними. Дехто не витримав, але таких і не умовляли залишатися; не даю, мабуть, їм відчуття смислу цієї важкої романтики.

Романтики звинили до магістралі, де

Є ТАКА БРИГАДА

Бригадир, середній на зріст, міцний, з розчер вонилим від різкого вітру обличчям, перепитую:

— Що найбільше запам'яталося? Як зустрічали з хлібом-сіллю педагогів отут, біля Бобриниці. З будівлі кожен день особливий, неозторний

І потім:

— Вітер кіровоградських степів запам'ятеється надовго. Продуває з усіх чотирьох бонів відразу. І чорнозем кіровоградський надовго запам'ятається: густий чорнозем. У негоду, бувало, поги не витягнеш. Та це прекрасно, що ми збудували магістраль, вона дасть нове життя цим степам.

Комсомольсько-молодіжна бригада монтерів, яку очолює комуніст Віктор Новохатський, — одна з кращих на будівництві. В окремі дні вона виконувала по дві-три з половиною норми. Була переможцем конкурсу, що проходив у тресті.

Цікавий це колектив. У його складі працює кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Станіслав Верголінович Адаменко. Не так давно

очолював він бригаду мулярів, а потім зі своїми хлопцями освоїв професію монтера колії, найпотрібнішу на залізничі, і перейшов під началом Віктора.

Учора відбувся урочистий мітинг, присвячений пускові в експлуатацію залізничі Долинська-Помічна, його відкрив перший секретар Бобринецького райкому партії М. Г. Гайдамака. На мітингу виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак. Він оголосив привітання Ці Компартії України. На мітингу також виступила голова державної комісії, начальник Одесько-Кишинівської залізничі О. М. Кожушко, керуючий трестом «Південзахідтрансбуд» В. В. Баруленков, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади монтерів колії будівельного управління № 144 тресту «Південзахідтрансбуд», кавалер

ордена Леніна П. Г. Касьянов, машиніст крана будівельно-монтажного поїзда № 514 тресту «Одестрансбуд» І. Ф. Гедзь, головний агроном колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, заслужений агроном УРСР, Герой Соціалістичної Праці Л. М. Цимбал. Учасники мітингу прийняли текст вітальних листів на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР, Ради Міністрів УРСР.

В урочистій обстановці — товариш М. М. Кобильчак розрізав червоною стрічкою.

Залізничі Долинська-Помічна відкрито! По ній проходять два важливих составів.

Отже, великого тобі життя, «малій БАМ»!

А РОМАНЮК, В. ГРИБ (фото), спецкорн «Молодого комунара».

Одні з творців магістралі — члени бригади В. М. СЕМЕНОВА.

ЖНИВАРІ ГАЗЕТНОЇ НИВИ

Відколосився на безмежних просторах нашої Батьківщини славний 1978 рік. Він був знаменний неабиякими подіями і датами в житті радянського народу.

Ювілейного комсомольського року, що минув тільки-но, до редакції надійшло 7220 листів з далеких та близьких міст, районів і сіл Кіровоградщини. Нам писали учні і студенти, робітники і колгоспники, службовці і молоді митці. Більше половини їхніх кореспонденцій було вміщено на сторінках «Молодого комунара».

Завдяки активності наших позаштатних авторів у газеті появились нові рубрики, стали гострішими й читабельнішими проблемні сторінки. Обласний молодіжний часопис прагнув чутко вловлювати пульс молодого радянського сьогодення, надаючи слово комсомольським ватажкам і комсомольським пролетаристам, працівникам виробничих, хлі-

боробам і наставникам молоді.

І ось сьогодні, на порозі Нового року, оглядаючи творчий ужинок друзів нашої газети — позаштатних кореспондентів, ми з вдячністю згадуємо плазильника Світловодського заводу чистих металів **Сергія Тишка**, восьмикласника цього ж міста **Анатолія Венцовського**, інженера з Побузького нікелевого заводу **Олександра Різниченка**, учителя з Новомиргородського району, члена обласного літоб'єднання **Миколу Стояна**, кіровоградців — працівника обкому комсомолу **Віктора Орла**, директора обласного державного архіву **Володимира Сергійовича Крамаренка**, кандидата історичних наук **Івана Терентійовича Артеменка**, працівника спортивного клубу «Зірка» **Віктора Твердостула**, інструктора обласної ради товариства «Спартак» **Георгія Дубівку**, піонервожату **Світлану Саржицьку**, працівників міліції **Дмитра Танського** і **Веніаміна Яни-**

шевського та багатьох інших.

Вагомо врунилось і колосилось минулого року красне слово кіровоградських письменників. На сторінках нашої газети щедро засівали поетичні рубрики своїми творами члени обласного літоб'єднання поети **Володимир Базилевський**, **Леонід Народовий**, **Георгій Шевченко**, **Євген Желзняков**, **Людмила Ніколаєвська**, члени міської молодіжної літстудії «Сівач» **Лариса Калужна**, **Світлана Ярошевська**, **Валентина Литвиненко**, **Володимир Бубир**, **Сергій Колесников**, **Анна Брагінська**.

Твори, присвячені блатородній праці хлібороба і шахтаря, натрудженим рукам матері і солдатським нелегким будням, славному ювілею комсомолу, прислали нам **Людмила Попчук** з Нозомиргородського району, **Клавдія Башликова** з Олександрії, **Костянтин Лєсьєв** з Гайворонського району, **Анатолій Кримський** з Кіровоградського району, **Вячеслав Сокурєнко** і **Юрій Френкель** із Світловодська, **Микола Золотаренко** з Устинівського району. Тільки з їхньою допомогою в «Молодому комунарі» могли появлятися «Грона», «На поетичній орбіті», «П'яте колесо» тощо.

Від щирого серця вітаємо всіх наших дописувачів з Новим роком, зичимо їм багатого ужинку на творчій ниві, міцного здоров'я, особистого щастя і світлих життєвих до- ріг. Сподівемося, що 1979 року завіт позаштатних кореспондентів «Молодого комунара» поповниться новими іменами, а його сторінки зарясніють цікавими, талановитими кореспонденціями, репортажами, нарисами і фотографіями. Газетярська нива важка своєю умовністю. Адже її треба засівати цілий рік. Вона вимагає неабиякої праці, розуму і серця. Праці щоденної, копійної.

Отже, шановні наші колеги, доглядайте цю ниву своєю творчістю, пильнуйте її сходи. Пишіть, творіть, держайте! Хай ваша творчість помножиться на справжній успіх на сторінках нашої обласної молодіжної газети.

Так народжується ялинка на площі С. М. Кірова в обласному центрі. Її «виросують» буквально за кілька днів до Нового року (фото справа).
Передноворічні клопоти виповнили будні комсомольсько-молодіжної бригади розфасовувачок Кіровоградської кондитерської фабрики, де бригадиром Віра Лєорова.
Фото В. ГРИБА.

З початку року редакція отримала 7220 листів

ХУЛІГАН В АВТОБУСІ

Це сталося на автостанції Новоукраїнки. В салон автобуса зайшов невисокий на зріст молодик із світлим волоссям і відкритим, навіть симпатичним обличчям.
На задньому сидінні тіснилися чотири кременезні юпаки. До них і підійшов одразу «симпатичний» незнайомец.
— Давай карбованця! — неказав він одному з хлопців.
— ?
— Ти що, глухий? — рявкнув хуліган і вдарив юпака по обличчю.
Його сусіди присмирніли і припшкли. Жоден із них навіть пальцем не во-

рухнув, щоб заступитися за товариша.
— Гони карбованця! — раптом звернувся знехабнілий «герой» до іншого хлопця. — Гони, поки пика ціла!
Наступної митті на «пика» ще одного з боягузливих четверки ліг добрячий пляс. І тут сталося неймовірне. Худенька, тендітна дівчина, яка сиділа поруч полохливих хлопців, різко схопила хулігана за рукав:
— За що б'єш? Що він тобі зробив?
І розгнуданий молодик, щось буркнувши собі під ніс, швидко залишив салон автобуса...
Найбільше в цьому ви-

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

падку мене вразила дівчина, котра... заступилася за чотирьох здорованів, що не змогли стати на захист своєї чоловічої гордості, своєї честі.
Я розумію, що випадок цей не типовий. Та, на жаль, подібне ще трапляється в нашому житті. Чому? Хто в цьому винен?
ВІД РЕДАКЦІЇ: Цього листа написала учениця Новоукраїнської середньої школи № 3, не назвавши свого прізвища. Ті запитання, які вона ставить наприкінці листа, ми б хотіли задати нашим дописувачам. Отож чекаємо від вас відповідей, шановні наші читачі.

СХВИЛЬОВАНИЙ РЯДОК ВІДГУКІВ

Читач розмірковує
«ЧОМУ МЕНЕ НЕ ЛЮБЛЯТЬ!»
Під таким заголовком тиждень тому в нашій газеті було опубліковано лист Лариси М. З різних куточків області надійшли відгуки на цю публікацію.
Існує краса душі. Якщо вже задрити, то саме таким людям — привабливим саме цією красою.
Л. БАЛАН.

Ларису М. найбільше хвилює те, що у неї ніколи не буде справжнього кохання (ох, оті висловки в... 16 років!).
У цьому — весь її світогляд, усе її духовне багатство. Чи не так?
Л. АБРАМОВА, Л. ГУЗЕНКО та інші.
Природа наділила всіх нас різними характеристиками, здібностями тощо. У кожного своя краса, своя привабливість. Запам'ятай і зрозумій це, Ларисо.
Л. КУШНІР.

БАТЬКИ І ДІТИ
У вашій газеті за 5 грудня я прочитав матеріал «Троянди не плачуть...». Він мене дуже схвилював. Я не збагну, чому через непорозуміння батьків повинні терпіти діти? До речі, з кого ж вони братимуть приклад у житті? З батька, який не дозволяє рішним братові і сестрі жити разом, чи з матері, яка «забуває» провідати свою дочку?..
м. Світловодськ.
Ігор АЛЬОШИН.

Читач критикує, пропонує, радить
З ВІДПОВІДЕЙ НА АНКЕТУ «МК», ОПУБЛІКОВАНУ 12 ГРУДНЯ
Більше пишіть про молодого сучасника, його духовний світ, трудові будні.
В. ЄПІК, м. Світловодськ.
Я пропоную завести в газеті рубрику «Трибуна молодого керівника» і

«Що сьогодні читає молоде?».
А. КОРІНЬ, м. Кіровоград.
Мені не подобається, що на сторінках газети рідко появляється «Диск-зал». А хто з молоді не любить сучасних естрадних пісень!
Т. СОКОЛОВСЬКА, Новоархангельський район.
У газеті мало появляється матеріалів про молодих учителів. Чому?
Р. МАЛИНОВСЬКА, Компаніївський район.

КВІТИ МАДАГАСКАРУ
Прекрасні орхідеї стають головною продукцією кооперативу, що створився на Мадагаскарі. Ідея його створення народилася у вівітанівів островів після перемоги їхніх виконавців на IX Всесвітньому конгресі, проведеному цього року в Бангкоку, столиці Таїланду. Представителі тут 30 видів мадагаскарських орхідей (а на острові їх нараховується до тисячі) вивчили ситуацію. Вперше беручи участь у таких заходах, вони «спікерували» своїх іменитих суверенів з Ангстрії, Японії, Індії та інших країн, завоювавши золоту й срібну медалі.
Цілий рік, навіть прохолодною зимою — а триває поперечень — на Мадагаскарі багатство квітін. Малецький сільський базар і великі ринки міст, особливо в столиці Антананаріву, прагнуть різнобар'ям.
...А орхідеї, які в інших країнах ростуть лише в садах і теплицях, на Мадагаскарі можна нарвати просто в лісі.
В. ЄВСЄВ, кор. ТАРС, Антананаріву.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

ПОГОДА
30 — 31 грудня — значна хмарність, опади, місцями тумани. Вітер західний 7 — 12 метрів на секунду. Температура повітря вночі — близько нуля, вдень 1 — 6 градусів тепла.

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глішки, 2.

Наступний номер газети вийде у понеділок, 1 січня.